

Aucklandi Magyar Gyerektábor

Aucklandi Magyar Gyerektábor

A 2019-es aucklandi gyerektábor Október 6-11-ig tartott, és rendhagyó volt. A tábor országosan volt meghírdetve, így legtöbben Aucklandből, Wellingtonból, Christchurchból jöttek, de más új-zélandi városból is. Ahogy már az előző cikkekben is írtam a tábor fő támogatója a Külföldi Magyar Cserkészszövetség volt. További támogatóink a Diaszpóra Iskolatábor, a Bethlen Gábor Alap, és a Nemzetpolitikai Államtitkárság, valamint végül de nem utolsó sorban a kedves szülők és szervezők, akiknek az áldozatos munkájával közösen sikerült létrehoznunk ezt a nem mindennapi eseményt.

A tábor felépítése a cserkészzet mint eszme köré épült, és fantasztikus eredményekkel sikerült zárni ezt a nem egészen hat napot. A cserkészzet mint olyan megtalálható Új-Zélandon, de a KMCSSZ felfogásában eltér a világ cserkészettől. Az alap elképzelésem a magyarságunk fenntartásáról teljesen egyezik azzal amit ez a szervezet hosszú évtizedek óta gyakorol. A gyerekeinkben van a jövőnk, ha az ő felfogásukat és kapcsolatukat megerősítjük a magyarsággal, ha a magyarságtudatuk nem áll meg annyiban hogy tudják hogy ők magyarországról származnak, akkor fenntartható a kultúra, fenntartható a magyarság. Fontosnak tartjuk hogy akik nem magyarországon nőnek fel, ugyanúgy megkapják a lehetőséget hogy magyarként élhessenek, hogy ismerjék az országukat mind földrajzilag, történelmileg mind társadalmi berendezkedés szintjén.

További információ a Diaszpóra Iskolatáborokról: <https://diaszporaiskola.org/tabor-celjai/>

Már a tábor előkészületei is nagyon izgalmasak voltak. Lipóth Petra mentorunkkal (aki évek óta segít a tábor szervezésében) ültünk le beszélni arról, hogy kik jöjjenek segítőnek. Hiszen a táborban 36 gyerek volt 7-18 éves korig, és őket koordinálni és folyamatosan lefoglalni úgy hogy közben tanuljanak nem kis kihívás. Végül a táborban 12 felnőtt volt jelen, akiknek innen is köszönöm azt az összefogást, kreativitást és fegyelmet amit tanúsítottak, annak érdekében hogy a konyhától a történelem oktatásig minden gördülékenyen működjön.

Név szerint nem emelnék ki senkit, azonban egy ilyen tábornak mindig vannak vezetői, így őket bemutatnám:

Szórád Gábor a KMCSSZ főtitkára

Balla Stefánia cserkész

Lázár Anna Dóra KCSP ösztöndíjas

Biró Márton KCSP ösztöndíjas

Gáborral személyesen nem ismertük egymást, e-mailen, később telefonon egyeztettünk hogy is nézzen ki a tábor. Rengeteg segítséget kaptunk tőle, hiszen már nem egy ilyen tábort vezetett le. A Diaszpóra Iskolatábor, a KMCSSZ táborok felépítését használva, a mi elképzeléseinket,

és készségeinket beleszórtuk a keretbe, így mindenkinek volt egy jövőbeli képe arról hogy is fog kinézni ez a tábor. Persze ezeket össze kellett egyeztetni és illeszteni, hogy is kapcsolódjanak és hogy adhatna ez a sok kis dolog egy kerek egészet. Mivel senki nem ismerte a másikat, a 12 felnőtt között előtte szinte semmi kapcsolat nem volt - kivéve a kötelező e-mail váltásokat -, így kicsit félve, de annál nagyobb izgalommal indult a nap 2019.10.06-án. Mondanom sem kell hogy sikerült, tehát leírom a tábor alap felépítését:

Mint minden Diaszpóra Iskolatáborban volt egy kerettörténet, ami arra szolgál hogy az aktuális személyről vagy eseményről egy bővebb képet kapjanak a gyerekek, mely a tábor teljes ideje alatt érvényben van. Idén II. Rákóczi Ferenc emlékévé volt, így a kerettörténet hozzá kapcsolódott. A kerettörténettel - függetlenül a napi programoktól - minden nap foglalkoztunk, aminek a lényege nem feltétlen az volt hogy pontos dátumokat és eseményeket kellett megjegyezniük, hanem azokat az értékeket kellett megragadniuk amiket a történet adott (a jó és a rossz, a helyes és helytelen). Mi felnőttek színjáték szerűen adtuk elő ezt. A segítők nagyobb csoportja alkotta a labanc sereget, a kisebb része a kuruc vezetőket (II. Rákóczi Ferenc, Esze Tamás stb.), és volt egy előre megírt történet amit minden nap eljátszottunk és azt tovább is vittük az egész hét alatt. A gyerekeket akik végül a kuruc népet alkották, úgy tanulták meg a Rákóczihoz tartozó alapfogalmakat, hogy észre sem vették. Ahhoz hogy teljes beleéléssel tudjuk csinálni, kaptak a lányok egy kötényt, a fiúk egy mellényt, ill. otthoni előkészületeik során a szülőkkel együtt csinálnak maguknak kuruc csákót, így amikor fel kellett venni a jelmezt, ők tudták hogy mivel fogunk foglalkozni (ld a képgalériában)

A cserkészletben a gyerekeket mindig életkor és (a diaszpórában) nyelvtudás szerint örsökre szokták felbontani. Ez annyiban tért el nálunk, hogy az örsöket városoknak hívtuk és a kerettörténet alapján a II. Rákóczi Ferenchez tartozó fontosabb városokról nevezték el az örsöket, amik valójában 6 db 6 fős csoport, vagyis a szobájuk voltak. Így megtanultak közösen, csapatban is dolgozni. Ugyanis hogy motiváljuk őket, a foglalkozások alatt (amit hamarosan ismertetek) pontokat lehetett szerezni melyet kiemelkedő teljesítményre adhattak a tanárok. Ezt a saját városuknak gyűjtötték, és az ebédlőben jól láthatóan vezették, így egy egészséges versenyszellem is ott volt bennük.

A napirend alapvetően így nézett ki:

Reggel: -ébresztő, szobák rendbetétele, mosakodás,
-zászlófelvonás (ének), imádkozás (minden étkezés előtt és után), reggeli

Délelőtt: A gyerekeket a délelőtti folyamán három csoportra osztottuk, vagyis egy csoportban két "város" volt. Három foglalkozás volt:

- magyar nyelv és irodalom
- magyar történelem
- földrajz

A foglalkozások vetésforgóban mentek, és 1 órások voltak. Így a 3 óra alatt tíz perces szünetekkel, tízóráival teljesen kitöltöttük a délelőttöt.

Mivel mindenki készült valamivel, nem volt probléma hogyan is fog összeállni a tanterv.

A magyar nyelv és történelem oktatáshoz külön erre az alkalomra egy tapasztalt tanár segített ill. a déli sziget KCSP ösztöndíjasa (Pálos Budai Tünde, Neiner András) összeállítottak egy olvasó és munkafüzetet amiből a gyerekek egész héten tanultak, úgy hogy mindez a kerettörténethez kapcsolódott. Értőolvasás, történelmi áttekintés, magyar nyelvtan, és irodalmi ismeretek ebből a korból, mind összefoglalva egy füzetbe, és munkafüzetbe. A gyerekek nagyon élvezték, hiszen látták hogy mi tanárok komolyan vesszük, így ők is komolyan vették, ugyanakkor az sem elhanyagolható hogy a több éves tapasztalattal rendelkező tanári gárda értett a gyerekek nyelvén, és sikerült felkelteniük az érdeklődést a magyar tananyagok iránt. Ezek és más tananyagok megtekinthetők lesznek a Diaszpóra Iskola tábor letölthető dokumentumai között.

A földrajz órákon megismertek az akkori illetve a mostani országhatárokkal, a főbb természetföldrajzi egységeinkkel, és tanultak sok más érdekes dolgot ami a kerettörténethez kapcsolódott, pl. hogy milyen egy vár felépítése, miért oda építették, mi volt a környezetében stb...

Dél: ebéd, játék+szabad foglalkozás

Délután: az első délutáni foglalkozás a cserkészlet volt, amikor is megismertek a cserkészeti fogalmak, praktikák alapjaival. A továbbiakban a délutáni foglalkozásokon két csoportba osztottuk őket, így 3 város jutott egy csoportba. Itt inkább korosztály szerint osztottuk fel őket, mivel szintén vetésforgóban tánc és kézműves foglalkozások voltak.

A tánc órákon a nagyobbakkal moldvai anyagokkal foglalkoztunk, illetve ritmus fejlesztő gyakorlatok voltak, a kicsik pedig énekes gyermekjátékokat, lánc és körtáncokat tanultak. A kézműves foglalkozáson megcsinálták a városaik zászlóit (Isd a képgalériában), a fiúk kardot készítettek, a lányok feldíszítették a

kötényeiket, gyurma-szobor verseny is volt, bajusz készítő verseny, II. Rákóczi Ferenc mellszobor készítő verseny, különböző fonás technikákat tanultak, festettek és rajzoltak.

Ezután vacsora előtt közös ének óra volt. Itt minden nap legy órában népdalokkal, mondókákkal foglalkoztunk. Naponta legalább két népdalt megtanultak, és a magyar himnusz is, amit minden este a zászló levonásnál, tisztelgésnél is elénekeltünk. Vacsora után foglalkoztunk a kerettörténettel. A tanári kar minden este összegyűlt és egyrészt megosztottuk egymással a tapasztalatokat, élménybeszámolót tartottunk, másrészt megbeszéltük a következő nap eseményeit, így a kerettörténetet is átbeszéltük napról napra.

Ez után minden nap más foglalkozás/program volt amit extra programnak fogok hívni.

Este: mosakodás, zászló levonás, takarodó

Extra programok minden nap voltak. Pl. az ebéd utáni időszakban rengetegen szerettek csatlakozni a különböző játékokhoz amikhez vagy mondóka vagy valami mozgás mindig kapcsolódott. De általában az esti kerettörténet után voltak. Ilyen volt például a magyar népmesék nézése. Közös beültünk egy terembe, és kivetítőn néztük, majd megbeszéltük a magyar népmesék tanúságait, jó és rossz dolgokat, természetesen felhasználva a pontrendszert, így mindenki nagyon figyelte a részleteket is, nem lehetett ugyanis előre tudni milyen kérdéseket teszünk fel a látottak után. Vagy ilyen volt a számháború kurucok és labancok nagy összecsapása. Volt még sport vetélkedő, cserkész vetélkedő. Nagy sikernek örvendett a meseerdő. A meseerdő is a Rákóczi kerettörténethez kapcsolódott, egy esti túrát képzeljétek el, az elvarázsolt erdőben, ahol a manóktól kezdve, az ügyességi és szellemi játékokon át, az alaptörténetbe Rákóczi és Esze Tamás története volt belefűzve. Az Diaszpóra Tábor oldalán ezt is meg lehet majd nézni és fel lehet használni. Extra program volt a tábortűz, ahol a gyerekek is megmutathatták milyen jó színészek, ugyanis különböző címkéket adva nekik (pl. opera, pantomim, jövő) el kellett játszaniuk a Rodostói Kakukk történetét.

A tábor végén a kerettörténetet is lezártuk, és úgy alakítottuk hogy egy népmesébe illő mulatság legyen a vége. Ezen a mulatságon (lagzin) megmutathatták az összes dolgot amit tanítottunk, (énekek, táncok, játékok) egy kis műsor keretein belül, amire már az előző napokban készültünk.

Természetesen ajándékot is kaptak (lsd képgaléria), és az eredményhirdetést is megtartottuk.

Összességében több szempontból is sikeres tábort tudhatunk magunkénak. Ezeknek a gyerekeknek eleinte nehéz volt azt a kis megteremtett magyarországot megszokni, amit elhoztunk nekik. Náluk a táborok általában lazábbak, kevesebb vagy egyáltalán nincs program. Fel kellett venniük a mi ritmusunkat, azt a fajta fegyelmet és elvárásokat amiket kértünk tőlük. Csak magyarul beszélhettek ami szintén furcsa volt számukra, a telefont egy nap csak fél órát használhatták aztán begyűjtöttük. A cserkészletben elvárt sorok, örsökbe rendeződés, étkezésnél figyelni

hogy mindenki ott legyen a városából. Ezek olyan dolgok, keretek amikhez itt egyáltalán nincsenek hozzászokva. Hazudnék ha azt mondanám minden könnyen ment az első pillanattól, de a végére nagyon szépen sikerült megszokni ezeket a kereteket, és élvezték a gyerekek hogy volt valami amihez tarthatták magukat. Így már a végén nem nekünk kellett, hanem egymás nevelték, esetleg fegyelmezték. A tábor egyik célja hogy a felnővekvő nemzedékben kialakuljon egyfajta kapocs az anyaországukkal, hogy szeressenek magyar közösségbe tartozni ahol gyakorolhatják a magyar nyelvet, kultúrájukat. A másik célja hogy a cserkészetet, ezt a közösségépítő foglalkozást, ami magyarságtudatot és tapasztalatot ad, szeretnénk beépíteni az új-zélandi közösségekbe.

Mivel a Gáborral való kapcsolatunk megmaradt a tábor után is, sikerülni fog elindítani egy cserkész csapatot Aucklandben, és szervezés alatt áll egy wellingtoni csapat is, ahol már a következő évi tábor szervezzük az idei aucklandi mintára. Szóval elmondhatom hogy elértük a kitűzött céljainkat.

Így a cserkészet alapjait letéve, melyben egy magyar iskola alapjai rejtőznek, jó látni hogy egymásra találtak azok a tenni akaró szülők akiknek minden adottsága meg van ahhoz hogy irányítsanak egy ilyen szervezetet mind Auckland mind Wellington városban.

Amit már a kintlétem alatt láttam, a diaszpórában élő magyarokat viszonylag nehéz összefogni egy olyan helyen ahol nincsenek kialakult, bevált praktikák erre. Ha a szülőket közvetlenül nem tudjuk, akkor a gyerekeiken keresztül úgyis összeérnek a szálak, és barátságok, ismerettségek alakulnak ki, amik gazdagítják a kapcsolataikat a magyarsággal.